

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
64/18. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2018. május 8.

A C-82/16. sz. ügyben hozott ítélet
K. A. és társai kontra Belgische Staat
(Családegyesítés Belgiumban)

A családegyesítés iránt benyújtott kérelmeket akkor is meg kell vizsgálni, ha a szabad mozgását korábban soha nem gyakorló uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjával szemben beutazási tilalmat rendeltek el

A harmadik országbeli állampolgár és az uniós polgár közötti eltartotti viszony fennállását, valamint a beutazási tilalom alapjául szolgáló közrendi okok fennállását esetről esetre kell vizsgálni

Több, Belgiumban lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli (Örményország, Oroszország, Uganda, Kenya, Nigéria, Albánia, Guinea) állampolgárral szemben kiutasítási határozatot hoztak, a Belgium területére való beutazás tilalmára vonatkozó határozattal együtt. Néhányukkal szemben e határozatot azzal az indokkal hozták meg, hogy veszélyt jelentenek a közrendre. Később az érintett személyek Belgiumban tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtottak be, néhányuk mint belga állampolgár eltartott leszármazottja, mások mint belga kiskorú gyermek szülője, és végül egyikük mint belga állampolgárral fennálló stabil kapcsolatban törvényesen együtt élő élettárs. E kérelmeket a hatáskörrel rendelkező belga hatóságok azzal az indokkal nem vizsgálták, hogy az érintett személyek még mindig érvényes beutazási tilalomra vonatkozó határozat hatálya alatt álltak. Ha az ilyen határozat jogerőssé vált, hatályát a nemzeti jog alapján főszabály szerint csak az említett határozat visszavonása vagy felfüggesztése iránti kérelem külföldön történő benyújtása szüntetheti meg vagy függesztheti fel ideiglenesen.

Az ezen ügyekben eljáró Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (menekültügyi és bevándorlásügyi eljárások tanácsa, Belgium) úgy határozott, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérdéseket terjeszt a Bíróság elé. Pontosítja, hogy a nemzeti gyakorlatnak megfelelően a családegyesítési célú tartózkodás iránti kérelmeket nem vizsgálták, ekként pedig azokat érdemben nem értékelték, mivel az érintett harmadik országbeli állampolgárokkal szemben beutazási tilalmat rendeltek el. Arra is rámutat, hogy az érintett különböző uniós polgárok nem utaznak rendszeresen másik tagállamba munkavállalóként vagy szolgáltatóként, és hogy nem a Belgiumtól eltérő valamely tagállamban való tényleges tartózkodás során alakítottak ki, illetve szilárdítottak meg családi életet a harmadik országbeli állampolgárokkal. Felmerül tehát a kérdés, hogy a jogellenes tartózkodásra vonatkozó uniós irányelv vagy az EUMSZ 20. cikk (uniós polgárság) alkalmazandó-e ezekre a helyzetekre.¹

A mai napon kihirdetett ítéletében a Bíróság emlékeztet az uniós polgárságra vonatkozó ítélkezési gyakorlatára, amelynek értelmében vannak egészen különleges helyzetek, amelyekben – noha az érintett uniós polgár nem élt a szabad mozgáshoz való jogával – meg kell adni a tartózkodási jogot az olyan harmadik országbeli állampolgár számára, aki az uniós polgár családtagja. Ez az eset áll fenn akkor, ha az ilyen jog megtagadásának következményeként e polgár valójában kénytelen lenne elhagyni az Unió egészének területét, és ezzel megfosztanák őt az e jogállás révén biztosított jogok lényegének tényleges élvezetétől.

Valamely harmadik országbeli állampolgár azon kötelezettsége tehát, hogy a vele szemben elrendelt beutazási tilalom megszüntetésének vagy felfüggesztésének kérelmezése céljából elhagyja az Unió területét, veszélyeztetheti az uniós polgárság hatékony érvényesülését. Ez

¹ A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 348., 98. o.).

a helyzet akkor, ha e kötelezettség teljesítése – a harmadik országbeli állampolgár és az uniós polgár közötti családi eltartotti viszony fennállása miatt – következményeként ezen utóbbi ténylegesen arra kényszerül, hogy őt kísérelje, így pedig maga is elhagyja az Unió területét egy olyan időtartamra, amely – amint arra a nemzeti bíróság rámutat – határozatlan.

A Bíróság továbbá pontosítja azon körülményeket, amelyek között a szabad mozgását korábban soha nem gyakorló uniós polgár családtagja számára származékos tartózkodási jogot megalapozó eltartotti viszony megvalósulhat. **A Bíróság hangsúlyozza, hogy a kiskorúaktól (különösen a kisgyermekektől) eltérően a felnőttek főszabály szerint képesek a családtagjaiktól független életvitelt folytatni. Egy felnőtt esetében a származékos tartózkodási jog tehát csak kivételes esetekben képzelhető el, amelyekben – figyelemmel az összes releváns körülményre – az érintett személy egyáltalán nem választható el az őt eltartó családtagjától.** Ha viszont az uniós polgár kiskorú, a harmadik országbeli állampolgárral való eltartotti viszony fennállása értékelésének – a gyermek mindenek felett álló érdekében – az adott ügy körülményei összességének, többek között a gyermek életkorának, testi és érzelmi fejlettségének, a szüleivel fennálló érzelmi kapcsolata erősségének, valamint azon kockázatnak a figyelembevételén kell alapulnia, amelyet a harmadik országbeli állampolgár szülőktől való elszakítás a gyermek lelki egyensúlyára jelenthet. Az akár biológiai, akár jogi családi köteléknek az ezzel az állampolgárral való fennállása nem elegendő, az ezen utóbbival való együttélés pedig – még ha figyelembeveendő releváns tényező is – nem szükséges az ilyen eltartotti viszony megállapításához.

A Bíróság ezenkívül pontosítja, hogy közömbös, hogy a harmadik ország állampolgára által hivatkozott eltartotti viszony a beutazási tilalomra vonatkozó határozat vele szemben történő elfogadását követően keletkezett.

Hasonlóképpen közömbös, hogy a beutazási tilalomra vonatkozó határozat jogerőssé vált, amikor a harmadik országbeli állampolgár családdegyesítési célú tartózkodás iránti kérelmét benyújtja.

Az is közömbös, hogy a beutazási tilalomra vonatkozó határozatot a visszatérési kötelezettség megsértése igazolja. Amennyiben **közrendi okok igazolták ezt a határozatot, azok nem vezethetnek automatikusan a származékos tartózkodási jognak a harmadik ország állampolgárától való megtagadásához.** A származékos tartózkodási jog közrendi okokból csak akkor tagadható meg a harmadik országbeli állampolgártól, ha az ügy valamennyi körülményének az – arányosság elve, a gyermek mindenek felett álló érdeke, valamint az alapvető jogok tükrében elvégzett – konkrét értékeléséből kitűnik, hogy a harmadik országbeli állampolgár a közrendre nézve valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent.

Végül, a 2008/115 irányelvvel² ellentétes azon nemzeti gyakorlat, amelynek keretében anélkül fogadható el kiutasítási határozat harmadik ország olyan állampolgárával szemben, aki már állt még mindig hatályos beutazási tilalommal párosuló kiutasítási határozat hatálya alatt, hogy figyelembe vennék a családi életével kapcsolatos, a beutazási tilalom elrendelését követően benyújtott családdegyesítési célú tartózkodás iránti kérelemben említett tényezőket (különösen kiskorú gyermekének érdekét), kivéve ha ezekre a tényezőkre az érintett korábban már hivatkozhatott volna.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

---

² 5. cikk.